

Pemphigus sp. (Homoptera - Aphididae) شته ریشه چغندرقند

ولی‌اله غدیری

مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی

از سال ۱۳۷۱ تراکم جمعیت شته ریشه چغندرقند در مناطق شهریار، کرج، و ساوجبلاغ رو به افزایش نهاد و نمونه‌های جمع‌آوری شده توسط آقای رضوانی (علی) عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی شناسایی شد.

در تابستان در مزارع آلوده، بوته‌های چغندرقند به صورت لکه‌ای، کوتاه و پژمرده می‌شوند. هنگامی که ریشه آلوده از خاک خارج می‌شود، تعداد زیادی از شته‌های زرد متمایل به سفید همراه با موم ترشح شده در روی ریشه‌های فرعی مشاهده می‌شود. در شرایط مناسب جمعیت این شته به سرعت افزایش می‌یابد.

فرم تابستانی این شته که ریشه چغندرقند را آلوده می‌کند بدون بال بوده و حدود ۲-۳ میلیمتر طول دارد، به رنگ سفید مایل به زرد و پوشیده از پودر سفیدرنگ است. این شته زمستان را به صورت شته کامل در داخل خاک و یا احتمالاً به صورت تخم روی درختان تبریزی می‌گذراند و در بهار افراد بالدار شته به مزارع چغندرقند مهاجرت می‌کنند و با تولید افراد بدون بال باعث آلودگی ریشه‌های چغندرقند می‌شوند. در پائیز مجدد افراد بالدار به وجود می‌آیند که به طرف میزان اول برمی‌گردند و بعضی هم در مزرعه و در داخل خاک باقیمانده که باعث آلودگی ریشه‌ها در اوایل سال بعد می‌شوند.

شته‌ها، ماده موئی سفیدرنگی ترشح می‌کنند و به نظر می‌رسد که ریشه و کلنی‌های شته از پودر سفید رنگی پوشیده شده‌اند. به علت استقرار شته‌ها روی ریشه‌های فرعی، بوته‌های چغندرقند آلوده، پژمرده می‌شوند و در صورتی که تراکم جمعیت آفت زیاد باشد بوته خشک می‌شود. در صورتی که آبیاری در مزارع آلوده به تأخیر بیفتد میزان خسارت بسرعت افزایش می‌یابد.